

NAMĘCZYĆ SIĘ (4) *vb pf*

a jasne.

fut 3 pl namęczą się (1). \diamond *praet 2 pl m pers* -ście się namęczyli (1). \diamond *part praet act* namęczywszy się (2).

Sł stp, Cn brak, Linde w objaśnieniu s.v. namęczyć.

Pf od męczyć 'dręczyć' z formantem na- + się wyrażającym dosyt [kogo (G)] (4) : A tak namęczywłfy lie go/ poganóm go w ręce dali OpecŻyw 108; przydzie święthy Marćin/ day czyńsz/ á czo lie go náfádzáią álbo námęczą to wniwecz. RejŻwierc 167v.

namęczyć się czym (1): Medycy/ czáfem y bárwiérze/ chorych fye fyropy/ á rozmáytémi lekárftwy námęczywłfy/ á námordowawłfy/ tám [do wód]/ iáko do ofátniéy nádzieie/ obrácác fye ięli. Oczko 12.

Zwrot: »dosyc się namęczyć« (1): Iużefcie lie go dofytz namęczyly/ ij walfé zloŃci dofytz nad niym wypełnili OpecŻyw 153v.

Szereg: »namęczyć się i namordować« (1): Oczko 12 cf namęczyć się czym.

Synonim: namordować się.

Formacje współrdzenne cf MĘCZYĆ.